

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 11C/368/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715209736
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubusová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8715209736.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kubusovou v právnej veci žalobcu: N. L., M.. XX.XX.XXXX, Q. XXX XX Š. proti žalovanému: L. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. P. XXX/XX, XXX XX P. Q., právne zastúpený: JUDr. Petrom Balaškom, advokátom, IČO: 37 938 401, so sídlom L. Svobodu 1, 058 01 Poprad o zaplatenie 7 106,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Stranám sporu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 11.8.2015 žiadal o zaplatenie istiny vo výške 7 106 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 15.8.2012 zmluvu o pôžičke podľa ustanovenia § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej žalobca požičal žalovanému sumu 6 460 eur. Žalovaný sa zaviazal požičanú sumu žalobcovi splatiť, pričom splatnosť pôžičky bola určená dobou 12 kalendárnych mesiacov, t. j. rok od podpisu zmluvy o pôžičke, teda do 15.8.2013. Pre prípad, žeby bola pôžička žalovaným splatená pred dobou splatnosti zmluvné strany sa dohodli, že pôžička je bezúročná. Pre prípad, že žalovaný neuhradí dlžnú sumu v dohodnutej dobe splatnosti v zmysle článku 1 zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi istinu spolu s 10 % úrokom z pôžičky za dobu 12 kalendárnych mesiacov v mesačných splátkach po 592,17 eur. Nakoľko žalovaný riadne a včas neuhradil svoj záväzok žalobca vyzval výzvou zo dňa 17.7.2015 žalovaného na splnenie svojho záväzku na sumu 6 460 eur a dohodnutý ročný úrok z pôžičky t. j. 646 eur, spolu sumu 7 106 eur s príslušenstvom. Žalobca na pojednávaní dňa 16.6.2020 trval na podanej žalobe tak ak uviedol a nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

2. Žalovaný na pojednávaní dňa 7.11.2017 uviedol, že sumu 6 460 eur nedostal. Je pravdou, že podpísal zmluvu o pôžičke, lebo potreboval faktúry, potreboval vykryť fiktívne faktúry a žalobca mu povedal, že má firmy a dal mu tie faktúry. A za tie faktúry mala byť zmluva o pôžičke. Žalovaný uviedol, že žalobca mu dal podpísať nejaký papier a viac to neriešil. Sumu 6 460 eur nedostal. On peniaze neprezval, bol za to odsúdený.

3. Okresný súd Poprad rozhodol rozsudkom dňa 22.1.2019 č.k. 11C/368/2015-93. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16.1.2020 odmietol odvolanie voči zamietavému výroku a zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie.

4. Súd sa zaoberal otázkou, a to zmluvou o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, kde podľa citovaného ustanovenia zmluvou o pôžičke ponecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

5. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca a žalovaný podpísali dňa 15.8.2012 zmluvu o pôžičke, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 6 460 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v 12 mesačných splátkach po 592,17 eur s 10 % úrokom v prípade omeškania s plnením záväzku. Súd má za to, že zmluva je reálnou zmluvou a k jej uzavretiu zákon obligatórne vyžaduje okrem iného i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde medzi zmluvnými stranami, právny vzťah z pôžičky nevznikne (rozsudok NS SR z 30.6.2010 sp. zn. 3Cdo 325/2009). Súd sa opätovne zaberá otázkou, či došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému. Žalobca opätovne na pojednávaní dňa 16.6.2020 uviedol, že odovzdal peniaze v aute po podpísaní zmluvy na mestskom úrade. Nikto nebol prítomný pri odovzdaní peňazí v aute. Zobral peniaze a odišiel a on šiel domov. Nevedel opísať čísla bankoviek. Žalobca uviedol, že nevie uviesť aké bankovky odovzdal žalovanému. Uviedol, že finančné prostriedky dostal od mamy, ktorá predala dom v roku 2006, 2007. Ako účel poskytnutia pôžičky žalobca uviedol rozbehnutie výroby lisovaných brikiet. To znamená, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že došlo k odovzdaniu peňažných prostriedkov žalovanému. Žalovaný nepopiera, že podpísal zmluvu o pôžičke, ale bol overený len podpis. O tom, že malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o pôžičke a odovzdaniu fin. prostriedkov žalobca nemá žiaden dôkaz.

6. Zmluva o pôžičke sa považuje za uzatvorenú až momentom odovzdania a prijatia. Podstatou zmluvy je záväzok veriteľa požičať dlžníkovi veci určené podľa druhu. Dlžník sa naopak zaväzuje vrátiť veriteľovi vec toho istého druhu. Odovzdanie predmetu pôžičky je primárnym úkonom, a až sekundárne vzniká povinnosť druhej zmluvnej strany predmet vrátiť. Bez splnenia povinnosti jednej zmluvnej strany - veriteľa, nevzniká povinnosť plnenia ani druhej zmluvnej strane - dlžníkovi. Súd zastáva názor, že nie je možné dospieť k záveru, že podpisom zmluvy o pôžičke žalovaný potvrdil prevzatie predmetu pôžičky, t. j. sumy 6 460 eur. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a z dôvodu neunesenia dôkazného bremena.

7. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

8. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

10. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhnúť im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného čl. 8 CSP, ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania.

11. Podľa § 215 ods. 1,2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zisťuje procesným postupom podľa cit. zákona. V zmysle týchto ustanovení skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva vyhodnotením skutkových poznatkov, ktoré získava viacerými spôsobmi, predovšetkým v sporovom konaní dokazovaním.

12. Civilný sporový proces sa, okrem iného, zásadne riadi princípom dispozičným a prejednacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní, ako v danom prípade, žalobca uplatňuje na základe existujúceho právneho vzťahu na súde svoje práva, resp. právom chránené záujmy, vyplývajúce z hmotného práva, vo vzťahu k žalovanému, ktorým sú tieto porušené, resp. ohrozené. Žalovaný v sporovom konaní následne v rámci procesných ustanovení vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku poskytne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, na preukázanie ktorých zároveň pripojí listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. navrhne dôkazy.

13. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán

sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

14. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

15. Povinnosťou súdu je v prejednávanych prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV.ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (sp. zn. I. ÚS 50/04). Žalobca svoj nárok síce uplatnil, avšak vo výške, ktorú nemožno preskúmať. Bez podrobnej špecifikácie je nárok žalobcu nepreukázaný a nepreskúmateľný.

16. Právny zástupca žalovaného požiadal na pojednávaní o odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti žalovaného a z dôvodu, že právny zástupca nebol oboznámený s uznesením Krajského súdu v Prešove, nakoľko si neprevzal zásielku a nebol si preštudovať spis. Súd zamietol návrh právneho zástupcu žalovaného na odročenie pojednávania, nakoľko súd doručoval uznesenie Krajského súdu v Prešove právnomu zástupcovi žalovaného, tento uvedenú zásielku nepreberal, súd zasielal zásielku dňa 7.2.2020, zásielka súdu bola vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 4.3.2020. Súd zamietol návrh právneho zástupcu nakoľko sa jedná o nehospodárne konanie. Právny zástupca žalovaného trval na účasti žalovaného, avšak súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný bol vypočutý v uvedenej veci na pojednávaní. Iné skutočnosti by súdu neuviedol a súd následne pojednával v uvedenej veci a rozhodol vo veci samej.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia platí, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. V danom prípade úspešnou stranou bol žalovaný, avšak právny zástupca žalovaného si trovy konania neuplatnil, preto súd náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť

o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.